

Undersøgelser over Formuefordelingen i et Amt og i en Købstadkommune. Jeg har taget et jydsk Amt, Vejle Amt, og Frederiksberg Kommune. Vejle Amt er et ganske vel-situeret Amt, og Frederiksberg Kommune er vel sagtens den mest velhavende Bykommune, man har. Det viser sig da, at Formuesforholdet er saaledes, at mere end Halvdelen af Boerne ville vise sig at være under 10,000 Kr. Det vil altsaa betyde, at den Bestemmelse, der her er indsat, rækker meget vidt, idet den fritager mere end Halvdelen af samtlige de Boer, der behandles i Landet, for Arveafgift. Dertil kommer, at de, som skulle svare Arveafgift i op- og nedstigende Linie, komme til at svare mindre paa Grund af dette Fradrag, end de hidtil have svaret, idet Procenten er den samme indtil 5,000 Kr. — 1 pCt. —, som den hidtil har været, men naar man nu fradrager de 2,000 Kr. i alle Boer, hvor Arvelodden er indtil 6,000 Kr., og hvis man gennemsnitlig sætter 5 Arvinger, vil det sige, at alle Boer, hvor Boets Formue er under 30,000 Kr., ville komme til at svare mindre end nu. Ærede Medlemmer ville nok forstaa, at det betyder overordentlig meget i et Land som Danmark. Ganske vist har man stor Glæde af at læse i Skalaen, at Boer, hvor hver Arvelod er fra 100,000 Kr. til 200,000 Kr., skulle svare 3 pCt., at de fra 200,000 Kr. til 500,000 Kr. skulle svare 3,5 pCt., at de fra 500,000 Kr. til 1 Million Kr. skulle svare 4 pCt., og at Arvelodder fra 1 Million og derover skulle svare 5 pCt., men desværre er i det Land, hvori vi leve, de Tilfælde, hvor et Bo gaar i Arv, i hvilke hver Arvelod er 1 Million Kr. eller derover, omtrent lige saa sjældne som de Uger, hvori der er to Søndage. Derfor tror jeg, at disse Bestemmelser har man egentlig nok saa megen Glæde af at læse, som man vil have af dem i det virkelige Liv.

I øvrigt maa jeg sige, at selve Tendensen i Forslaget naturligvis har min Sympati, og naar det ærede Medlem, der var Ordfører for Forslagsstillerne, selv pointerede, at den højeste Skala, der her er nævnt, 13 pCt., var ret høj, men dog mente, at den ikke var utilbørlig høj, er jeg ganske enig med ham deri. I Frankrig er man gaaet til 18 pCt. ved Arv, der

tilfalder ikke-beslægtede eller langt ude beslægtede, naar det drejer sig om større Formuer; i Italien er man naaet til de 22 pCt. Jeg mener ogsaa, at hvor det er store Arvelodder, det gælder, og hvor det er fjernt beslægtede eller slet ikke beslægtede, der er Tale om, vil man godt kunne gaa ret højt med Arveafgiften.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa ved at henvise til „Danmarks Stats Finanser“, at Arveafgiften har vist sig mærkværdig stillestaaende og i de aller-sidste Aar endog tilbagegaaende. Det viser sig, at gennemsnitlig falder der i Arv her i Landet kun omtrent 70 Mill. Kr. om Aaret, deraf 53 Mill. med en Arveafgift af 1 pCt., 12 Mill. med en Arveafgift af 4 pCt. og 4 Mill. med en Arveafgift af 7 pCt. Men disse 70 Mill. Kr. ere i Virkeligheden i Forhold til Nationalformuen sammenholdt med Dødeligheden alt for lidt, og det Indtryk, man saaledes faar, bestyrkes ogsaa ved de daglige Erfaringer, Administrationen gør oppe i Skattedepartementet. Man har det Indtryk, at det ad mange Veje lykkes at omgaa Bestemmelserne om Arveafgift, og at der maaske endog er en voksende Evne til at omgaa disse Bestemmelser. Naar man derfor skal til for Alvor at reformere paa dette Omraade, er det en meget vigtig Del af Reformen, at man træffer en saadan Ordning, at denne Omgaaen af Afgiftsbestemmelserne maa falde bort. Mod dette Maal, kan jeg sige, ere vore Bestræbelser rettede i de Forarbejder, vi ere i Færd med til en Arveafgiftslov inde i Finansministeriet.

Jeg har allerede tidligere bemærket, at en saadan Arveafgiftslov er under Udarbejdelse. Allerede i Sommer, altsaa forinden endnu Forslaget til den Toldlov, som udarbejdes af Toldembedsmændene, var afgiven til mig, har jeg givet Ordre til, at man skulde tage fat paa Forarbejderne til en Arveskattelov, fordi det staaer mig klart, at det var naturligt at sætte den i Forbindelse med den kommende Toldreform. Disse Arbejder ere fortsatte, men naar man er inde paa de Bestemmelser, hvorved man vil sikre sig, at al den Arv, som det er Lovgivningens Hensigt at ramme, virkelig bliver ramt, er man ogsaa inde paa meget vanskelige juridiske Ting, og derfor er Opgaven ikke let. Men dette